

Rapport

Datum: 11 september 2006
Rapportnummer: 2006/313

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met name genoemde medewerker van het keuringsstation van de Dienst Wegverkeer na afloop van een keuring op 26 januari 2004:

- het kenteken van zijn aanhangwagen heeft verwijderd;
- hem heeft meegedeeld dat de politie het keuringsstation maar moest bellen bij een eventuele aanhouding.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker kocht in september 2002 een aanhangwagen bij Domeinen Roerende Zaken.
2. Bij besluit van 15 augustus 2002, houdende vaststelling van tijdstip van inwerkingtreding van de Wegenverkeerswet 1994, het Kentekenreglement en het Koninklijk Besluit van 23 juli 2002 (zie Achtergrond, onder 4.) traden artikel 36 Wegenverkeerswet 1994 (WVW; zie Achtergrond, onder 1.) en volgende in werking voor zover zij betrekking hebben op de afzonderlijke registratie van aanhangwagens. In deze regelgeving is onder meer bepaald dat voor aanhangwagens die vóór 1 september 2002 in het verkeer zijn gebracht, met ingang van 1 september 2003, een afzonderlijk kenteken moet zijn afgegeven.

Vóór inwerkingtreding van het besluit van 15 augustus 2002 gaf de Dienst Wegverkeer (RDW) registratiebewijzen af voor aanhangers met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg. Deze registratiebewijzen waren niet op naam gesteld. In de periode van 1 september 2002 tot 1 september 2003 konden deze registratiebewijzen op het postkantoor, zonder keuring en tegen betaling worden omgewisseld tegen een tenaamgesteld kentekenbewijs. Ook indien men niet meer beschikte over het registratiebewijs kon onder vermelding van merk en voertuigidentificatienummer (VIN) een tenaamgesteld kentekenbewijs worden verkregen (zie Achtergrond, onder 4. en 5.).

- I. Ten aanzien van het verwijderen van het kenteken

Bevindingen

3. Verzoeker diende in september 2002 bij het postkantoor een aanvraag in voor een kentekenbewijs voor zijn aanhangwagen waarbij hij het merk en het VIN vermeldde. Hierop werd een kentekenbewijs aangemaakt en aan verzoeker verzonden.
4. Ruim een jaar later diende iemand anders, X, ook een kentekenaanvraag in voor een voertuig met een zelfde VIN als dat van de aanhanger van verzoeker. Omdat reeds op

basis van dit VIN een kenteken was afgegeven voor verzoekers aanhanger, kon aan het voertuig van X geen kentekenbewijs worden afgegeven zolang niet was uitgezocht of op goede gronden het kentekenbewijs voor verzoekers aanhanger was afgegeven (zie Achtergrond, onder 3.). Daarom deelde de RDW verzoeker bij brief van 1 december 2003 mee dat er onduidelijkheid was ontstaan over de identiteit van zijn aanhangwagen en riep de RDW verzoeker op om binnen veertien dagen na ontvangst van de brief telefonisch, per e-mail, brief of fax contact op te nemen met de heer V. van de RDW om de bestaande onduidelijkheid zo snel mogelijk uit de weg te ruimen. De RDW meldde daarbij ook dat het kentekenbewijs ongeldig zou worden verklaard indien verzoeker zich niet binnen die veertien dagen zou melden.

5. Verzoeker stelt dat hij op 3 december 2003 telefonisch contact heeft gehad met V. en dat V. een oproep voor een keuring door het keuringsstation heeft geregeld.

6. Verzoeker ontving vervolgens een beschikking van de RDW van 17 december 2003, opgesteld door ambtenaar S., waarin de RDW het kentekenbewijs van de aanhangwagen ongeldig verklaarde omdat verzoeker geen gevolg zou hebben gegeven aan de eerdere oproep van de RDW. Volledigheidshalve wees de RDW er nog op dat met een ongeldig verklaard kentekenbewijs geen gebruik mag worden gemaakt van de openbare weg.

7. In een ongedateerd procedureoverzicht van de RDW zijn bij de data 17 en 18 december 2003 de volgende aantekeningen opgenomen:

“...2e brief (verzoeker; N.o.) gezonden op 17-12-2003

18-12-2003 gebeld door boze (verzoeker; N.o.) deze heeft wel gereageerd met V., V. zou hem oproepen, blijkbaar niet gedaan alsnog (...) keuring naar (keuringsstation; N.o.) gezonden...”

8. Bij brief van 22 december 2004 bevestigde het keuringsstation een afspraak voor 26 januari 2004.

9. Tijdens de keuring constateerde keurmeester P. dat de aanhangwagen qua afmetingen en merk niet met de gegevens op het kentekenbewijs overeenkwam en dat het aangetroffen VIN over een eerder uitgeslepen VIN was ingeslagen.

10. Verzoeker klaagt erover dat P. na afloop van de keuring het kenteken van zijn aanhangwagen heeft verwijderd. P. had hem even daarvoor meegedeeld dat hij, verzoeker, nog een oproep van de politie zou krijgen.

11. In zijn brief van 19 september 2005 deelde de Algemeen directeur van de RDW de Nationale ombudsman mee dat de RDW naar zijn mening terecht het kentekenbewijs en de kentekenplaat had ingenomen. Hij merkte daarbij op dat de aangekondigde ongeldigverklaring van het kenteken van verzoeker op 17 december 2003, naar later bleek,

voorbarig was geweest omdat verzoeker wel had gereageerd op de brief van 1 december 2003. De RDW had daarom op 18 december 2003 de ongeldigverklaring weer hersteld. De Algemeen directeur achtte verzoekers klacht ongegrond.

12. P. verklaarde hierover op 2 december 2005 dat bij de keuring was gebleken dat het chassisnummer van verzoekers aanhangwagen geheel was weggeslepen en dat de identiteit van de aanhanger daardoor helemaal niet meer kon worden vastgesteld. Dat had tot gevolg dat het kentekenbewijs meteen moest worden ingenomen. Volgens een standaardprocedure moest dan ook meteen de kentekenplaat van de aanhangwagen worden verwijderd, anders zou iemand nog onopgemerkt kunnen blijven rondrijden met een aanhangwagen waarvoor geen geldend kentekenbewijs was. Desgevraagd kon de betrokken ambtenaar niet aangeven in welk document de standaardprocedure beschreven was.

13. Desgevraagd deelde de RDW mee dat het kentekenbewijs van de aanhanger op grond van artikel 60 WVV juncto artikel 39 van het Kentekenreglement (zie Achtergrond, onder 1. en onder 2.) was ingevorderd omdat het voertuig niet overeenkwam met de gegevens op het kentekenbewijs. De kentekenplaat was door de keurmeester ingenomen op grond van artikel 70i, derde lid WVV (zie Achtergrond, onder 1.). Verder deelde de RDW mee dat de beschikking van 17 december 2003 niet was ingetrokken. De RDW had als het ware de ongeldigverklaring hersteld door verzoeker alsnog te laten oproepen door het keuringsstation. P. ontleende zijn bevoegdheid tot invordering van de kentekenplaat aan de beschikking van 17 december 2003.

14. In reactie op de eerder genoemde mededeling van de Algemeen directeur van de RDW van 19 september 2005 en de verklaring van P. van 2 december 2005 deelde verzoeker bij brief van 3 januari 2006 mee dat hij bij het vervolgonderzoek door de politie geen complete aanhangwagen (met kentekenplaat) had kunnen aanbieden, maar enkel de trekboom met het VIN, hetgeen hem een verwijt van de politie had opgeleverd.

Beoordeling

15. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt met zich mee dat slordigheden moeten worden vermeden en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld.

16. Uit het onderzoek is gebleken dat de RDW naar aanleiding van een boos telefoontje van verzoeker op 18 december 2003 concludeerde dat de ongeldigverklaring van 17 december 2003 voorbarig was geweest en verzoeker alsnog liet oproepen voor een keuring van zijn aanhangwagen. Voorts is gebleken dat de RDW meende daarmee zijn fout te hebben hersteld.

17. De Nationale ombudsman kan de RDW daarin niet volgen. De reden daarvoor is dat de RDW gelet op artikel 70i, derde lid van de WVV bevoegd is om een kentekenplaat in te vorderen ingeval het kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren.

18. In dit geval betekende dit dat keurmeester P. op 26 januari 2004 zijn bevoegdheid om de kentekenplaat in te vorderen ontleende aan een beschikking waarvan bij de RDW bekend was dat deze op onjuiste grond was gegeven.

De herstelactie van de RDW van 18 december 2003 had daarom geen invloed op de rechtsgevolgen van de onterechte beschikking.

19. De Nationale ombudsman merkt voorts op dat het achterwege laten van het herstellen van de rechtsgevolgen van de beschikking mede tot gevolg heeft gehad dat verzoeker sinds 17 december 2003 strafbaar was wegens overtreding van de artikelen artikel 177, eerste lid, aanhef en onder a jo. artikel 36, eerste lid WVV (zie Achtergrond, onder 1.). Ook de strafbaarheid van verzoeker zou voor de RDW redenen moeten zijn om de rechtsgevolgen van de beschikking van 17 december 2003 zo snel mogelijk na de ontdekking van zijn fout ongedaan te maken.

20. Door de rechtsgevolgen van de beschikking van 17 december 2003 onaangetast te laten na de ontdekking van de eigen fout, heeft de RDW in strijd gehandeld met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de mededeling

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de keurmeester van de RDW, P., hem met de aanhangwagen zonder kentekenplaat naar huis heeft gestuurd, ondanks dat verzoeker hem erop had gewezen dat hij niet met een aanhangwagen zonder kentekenplaat mocht rondrijden. P. had hem verteld dat "ze" (de politie) maar het keuringsstation moesten bellen". Verzoeker stelt dat hij daarna door de politie is aangehouden wegens het rondrijden met een aanhangwagen zonder kentekenplaat, en dat hij de politie bij die gelegenheid heeft gevraagd met het keuringsstation contact op te nemen. De politie had dit echter geweigerd en gezegd dat hij in overtreding was.

2. De Algemeen directeur van de RDW deelde in zijn reactie van 19 september 2005 mee dat verzoekers aanhouding door de politie wegens het gebruik van de openbare weg met een aanhangwagen zonder kentekenplaat, voor diens eigen rekening en risico diende te komen omdat het kentekenbewijs terecht was ingenomen aangezien de identiteit van het voertuig niet kon worden vastgesteld en de gegevens op het kentekenbewijs niet overeen

kwamen met het voertuig. De Algemeen directeur achtte verzoekers klacht ongegrond.

3. P. verklaarde op 2 december 2005 dat het overgrote deel van de mensen na verwijdering van de kentekenplaat van een aanhanger zonder iets te vragen met de aanhanger wegrijdt. Verzoeker vroeg hem echter hoe hij de aanhanger thuis moest krijgen. P. stelde zeker te weten dat hij verzoeker allereerst had gezegd dat hij officieel niet met een aanhangwagen zonder kentekenplaat mocht rondrijden. Daar had hij aan toegevoegd dat veel mensen toch zelf met de aanhangwagen naar huis rijden. Omdat in principe nagegaan kan worden waarom de aanhangwagen zonder kentekenplaat is, had hij ook gezegd dat, als verzoeker besloot om toch met de aanhangwagen naar huis te rijden, hij de politie kon vragen contact op te nemen met het keuringsstation ingeval van problemen. In het kader van het onderzoek deelde P. desgevraagd mee dat een aanhangwagen zonder kentekenplaat op een grotere aanhangwagen of een oplegger moet worden vervoerd.

4. In reactie op de eerder genoemde mededeling van de Algemeen directeur van de RDW van 19 september 2005 en de verklaring van keurmeester P. van 2 december 2005 over deze kwestie, deelde verzoeker mee dat niet P. hem, maar hijzelf P. had gezegd niet zonder kentekenplaat te mogen rijden. P. had daarop tegen hem gezegd "bij een eventuele aanhouding moet de politie ons maar even bellen". Verzoeker stelt dat hij P. had gevraagd wie hij met "ons" bedoelde en dat P. toen op het embleem op zijn kleding had gewezen. Omdat hij overtuigd was van de goede bedoelingen, en mogelijk ook het medelijden, van P. was hij daarna naar huis gereden.

Beoordeling

5. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoeker, voordat hij op 26 januari 2004 bij het keuringsstation met de aanhangwagen wegreed, wist dat hij niet met een aanhangwagen zonder kentekenplaat mocht rondrijden - ongeacht de bron van die kennis.

6. Uit onderzoek is voorts gebleken dat P. op enig moment tegen verzoeker heeft gezegd dat hij ingeval van problemen met de politie, de politie kon vragen contact op te nemen met het keuringsstation.

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

8. Alhoewel er geen reden is om aan te nemen dat het keuringsstation een eventuele vraag van de politie over het ontbreken van een kentekenplaat op de aanhanger van verzoeker niet adequaat zou hebben beantwoord, kon P. er niet op rekenen dat de politie in het voorkomende geval genegen zou zijn contact op te nemen met het keuringsstation.

Door verzoeker mee te delen dat hij de politie ingeval van problemen kon vragen contact op te nemen met het keuringsstation, heeft hij verzoeker niet van adequate informatie voorzien. Door deze mededeling echter wel te doen, heeft P. in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking. Het zou beter zijn geweest als P. verzoeker zou hebben gezegd dat hij de aanhangwagens op een grotere aanhangwagen of oplegger diende af te voeren.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Dienst Wegverkeer te Venlo, is gegrond:

voor wat betreft het verwijderen van de kentekenplaat wegens schending van het vereiste van vereiste van administratieve nauwkeurigheid;

voor wat betreft de mededeling wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 22 juni 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Kelpen-Oler, met een klacht over een gedraging van de Dienst Wegverkeer te Venlo.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de betrokken ambtenaar telefonisch gehoord.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De RDW en de met naam genoemde medewerker van de RDW deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Brief van de RDW van 1 december 2003 aan verzoeker waarin hij wordt opgeroepen contact op te nemen met de RDW met betrekking tot de identiteit van zijn aanhangwagen;

Beschikking van de RDW van 17 december 2003 waarbij het kentekenbewijs van verzoeker ongeldig is verklaard;

Brief van de RDW van 18 december 2003 aan verzoeker waarbij verzoeker op de hoogte wordt gesteld welk keuringsstation hem zal oproepen voor de keuring.

Brief van het RDW-keuringsstation van 22 december 2003 waarin de afspraak voor de keuring op 26 januari 2004 wordt bevestigd;

Brief van de RDW van 26 januari 2004 aan verzoeker, waarin een nader onderzoek door de politie wordt aangekondigd;

Brief van verzoeker aan de Algemeen Directeur van de RDW van 30 april 2004, waarbij verzoeker een klacht indient;

Brief van de RDW aan verzoeker van 25 juni 2004 waarmee wordt gereageerd op de klacht van 30 april 2004;

Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 20 juni 2005 met een klacht over de (met name genoemde ambtenaar van) de RDW;

Brief van de Algemeen Directeur van de RDW aan de Nationale ombudsman van 19 september 2005, waarin hij zijn standpunt ten aanzien van de klachtformulering geeft;

Procedureoverzicht afkomstig van de RDW, ongedateerd, waarin kort samengevat de procedurele stappen rondom het identiteitsonderzoek van de aanhangwagen worden weergegeven;

Brief van de Staatssecretaris van Financiën aan de Nationale ombudsman van 1 november 2005, waarin hij zijn standpunt ten aanzien van een andere klacht van verzoeker, over de Dienst Domeinen Roerende Zaken, geeft;

Verslag van gehoor van betrokken ambtenaar P. Van 2 december 2005;

E-mailbericht van de RDW van 21 december 2005 waarin de RDW aangeeft op grond van welke bevoegdheid de keurmeester de kentekenplaat heeft ingenomen;

Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 3 januari 2006 met een reactie op de brief van de Algemeen Directeur van de RDW van 19 september 2005 en het Verslag van gehoor van betrokken ambtenaar P. Van 2 december 2005;

Telefoonnotitie van gesprek op 3 juli 2006 tussen een ambtenaar van de RDW en een medewerkster van Bureau Nationale ombudsman, waarin is vermeld dat de beschikking van 17 december 2003 nooit door middel van een andere beschikking is ingetrokken;

E-mailbericht van de RDW van 3 juli 2006, gericht aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman waarin de inhoud van de telefoonnotitie van 3 juli 2006 wordt bevestigd.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wegenverkeerswet 1994 (Wet van 21 april 1994, Stb. 1994, 475)

Artikel 36, eerste, tweede, vijfde en zesde lid, aanhef en onder b

“1. Aan de eigenaar of houder van een motorrijtuig of een aanhangwagen op de weg dient overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels door de Dienst Wegverkeer een kenteken voor dat voertuig te zijn opgegeven.

2. Ter zake van de in het eerste lid bedoelde opgave dient overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels door de Dienst Wegverkeer een kentekenbewijs te zijn afgegeven aan de eigenaar of houder van het voertuig.

5. Motorrijtuigen en aanhangwagens dienen overeen te komen met de gegevens in het voor het betrokken voertuig afgegeven kentekenbewijs en met de gegevens die omtrent het voertuig zijn opgenomen in het kentekenregister, tenzij krachtens artikel 71 een bepaalde afwijking van die gegevens is toegestaan.

6. Voor overtreding van het eerste tot en met vijfde lid zijn aansprakelijk:

b. voor zover het betreft een aanhangwagen, de eigenaar of houder die de aanhangwagen op de weg laat staan of deze met een motorrijtuig over de weg laat voortbewegen, alsmede in het geval dat de aanhangwagen met een motorrijtuig over de weg wordt voortbewogen, de bestuurder van dat motorrijtuig.”

Artikel 58, eerste lid en onder a

“1. Een kentekenbewijs wordt overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels ongeldig verklaard:

a. indien het is afgegeven op grond van bij de aanvraag verschaft onjuiste gegevens en dat kentekenbewijs niet zou zijn afgegeven indien de onjuistheid van die gegevens ten tijde van de aanvraag bekend zou zijn geweest.”

Artikel 60, eerste lid, aanhef en onder b

1. De houder van een kentekenbewijs is op eerste vordering van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen personen verplicht tot overgifte van dat bewijs of van een of meer bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen delen daarvan, indien naar het oordeel van die personen:

b. het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet voldoet aan de bij of krachtens deze wet vastgestelde eisen, met uitzondering van de ingevolge hoofdstuk III met betrekking tot de toelating tot het verkeer op de weg vastgestelde eisen.

Artikel 70i, derde lid

“3. Indien het kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren, anders dan in geval van het eerste of het tweede lid, kan de Dienst Wegverkeer verlangen dat de betrokken kentekenplaten binnen een bepaalde termijn bij deze dienst worden ingeleverd.”

Artikel 177, eerste lid, aanhef en onder a en b

“1. Overtreding van:

a. de artikelen 5, 9, achtste lid, 10, eerste lid, 12, eerste lid, 36, eerste tot en met vijfde lid, 40, eerste lid, 60, eerste en tweede lid, 70a, tweede lid, 70i, eerste en tweede lid, 72, eerste en tweede lid, 107, eerste en tweede lid, 110, 110b, 124, vierde lid, 130, tweede lid, 132, vijfde lid, 135, 141, derde lid, 150, tweede lid, 160, 164, eerste lid, 165, eerste lid, 166, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de tweede categorie.

b. het bepaalde ingevolge de artikelen 57, derde lid, 70i, derde lid en 131, derde lid, onderdeel b,

wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de tweede categorie. ”

2. Kentekenreglement (regeling van 6 oktober 1994, Stb. 1994, 760)

Artikel 39, eerste lid, aanhef en onder a en tweede lid

“1. Tot de invordering van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 60 van de wet zijn bevoegd:

a. de Directie van de Dienst Wegverkeer en de door de Directie daartoe aangewezen tot die dienst behorende ambtenaren, indien naar hun oordeel artikel 60, eerste lid, onderdeel b of c of tweede lid, van de wet, van toepassing is;

2. De verplichting tot overgifte, bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de wet, heeft betrekking op deel I van het kentekenbewijs.”

3. Besluit van 23 juli 2002, houdende wijziging van het Kentekenreglement en het Voertuigreglement in verband met de inwerkingtreding van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 inzake de afzonderlijke registratie van aanhangwagens alsmede vaststelling van daarmee verband houdende overgangsvoorschriften (Stb. 2002, nr. 412).

Artikel III, eerste en vierde lid, aanhef en onder a en zesde lid

“1. In afwijking van artikel 25 van het Kentekenreglement vraagt de eigenaar of houder van een aanhangwagen met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg die voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit in het verkeer is gebracht en waarvoor de eerste afgifte van een driedelig kentekenbewijs wordt gevraagd, dit kentekenbewijs overeenkomstig het bepaalde in het tweede tot en met vierde lid aan bij de Dienst Wegverkeer.

4. In afwijking van het derde lid houdt de Dienst Wegverkeer de beslissing op de aanvraag, bedoeld in het eerste lid, aan indien daartoe naar het oordeel van deze dienst aanleiding bestaat. Hiervan is in elk geval sprake indien uit het kentekenregister blijkt dat:

a. de bij de aanvraag verstrekte gegevens niet overeenstemmen met die in het kentekenregister dan wel de gegevens in het register onvolledig, onjuist of onvoldoende onderscheidend zijn,

Deze dienst kan alsdan verlangen dat de aanvrager de aanhangwagen voor een onderzoek op een bepaalde plaats ter beschikking stelt.

6. Het voor een aanhangwagen die voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit in het verkeer is gebracht, afgegeven registratiebewijs verliest zijn geldigheid:

a. door het afgeven van een kentekenbewijs voor de betrokken aanhangwagen of

b. indien niet vóór een bij ministeriële regeling vastgesteld tijdstip een kentekenbewijs voor de betrokken aanhangwagen is afgegeven.

Bij deze regeling wordt tevens een tijdstip vastgesteld waarop bijzondere registratiebewijzen hun geldigheid verliezen.”

4. Besluit van 15 augustus 2002, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wegenverkeerswet 1994, het Kentekenreglement en het koninklijk besluit van 23 juli 2002, houdende wijziging van het Kentekenreglement en het Voertuigreglement in verband met de inwerkingtreding van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 inzake de afzonderlijke registratie van aanhangwagens alsmede vaststelling van daarmee verband houdende overgangsvoorschriften (Stb. 412), alsmede vaststelling van het tijdstip van intrekking van het Reglement kentekenregistratie (Stb. 2002, nr. 442)

Artikel I, tweede lid

“2. Voor wat betreft aanhangwagens die voor 1 september 2002 in het verkeer zijn gebracht, treden met ingang van 1 september 2003 in werking:

a. de artikelen 1, eerste lid, onderdeel o, en tweede en derde lid, 36 tot en met 38, 40, vierde lid, onderdeel b, 41, eerste lid, onderdelen c en d, en tweede lid, onderdeel b, 42 tot en met 70, 105, 160, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, 166 en 182 van de Wegenverkeerswet 1994, voor zover die artikelen betrekking hebben op aanhangwagens,

b. de artikelen 3, 4 en 6 tot en met 52 van het Kentekenreglement, voor zover die artikelen betrekking hebben op aanhangwagens,

c. het besluit van 23 juli 2002, houdende wijziging van het Kentekenreglement en het Voertuigreglement in verband met de inwerkingtreding van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 inzake de afzonderlijke registratie van aanhangwagens alsmede vaststelling van daarmee verband houdende overgangsvoorschriften (Stb. 412), met uitzondering van artikel III van dat besluit, dat voor wat betreft de in de aanhef bedoelde aanhangwagens in werking treedt met ingang van 1 september 2002.”

Artikel II

“Artikel 24, tweede, derde en vierde lid, van het Reglement kentekenregistratie wordt voor wat betreft aanhangwagens die na 31 augustus 2002 in het verkeer zijn gebracht, ingetrokken met ingang van 1 september 2002 en voor wat betreft aanhangwagens die voor 1 september 2002 in het verkeer zijn gebracht, met ingang van 1 september 2003.”

5. Regeling vaststelling uitvoeringsvoorschriften alsmede wijziging van diverse regelingen in verband met de afzonderlijke registratie van aanhangwagens (Stcrt 21 augustus 2002, nr. 159)

Artikel 1, eerste, derde en vierde lid

“1. De aanvrager van een driedelig kentekenbewijs voor een aanhangwagen met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg die voor 1 september 2002 in het

verkeer is gebracht, verschijnt bij een daartoe aangewezen postvestiging van TPG Post BV dan wel bij een daartoe aangewezen vestiging van de Dienst Wegverkeer.

3. Bij de aanvraag legt de aanvrager het voor de betrokken aanhangwagen afgegeven registratiebewijs over. Indien het registratiebewijs niet kan worden overgelegd, maar blijkens het kentekenregister wel is afgegeven, geeft de aanvrager het merk en het voertuigidentificatienummer van de aanhangwagen op.

4. Indien blijkt dat voor de betrokken aanhangwagen geen registratiebewijs is afgegeven, wordt het kentekenbewijs bij de Dienst Wegverkeer aangevraagd.”

Artikel 2, eerste en tweede lid

“1. De in artikel III, zesde lid, van het besluit van 23 juli 2002, houdende wijziging van het Kentekenreglement en het Voertuigreglement in verband met de inwerkingtreding van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 inzake de afzonderlijke registratie van aanhangwagens alsmede vaststelling van daarmee verband houdende

overgangsvorschriften (Stb. 412), bedoelde tijdstippen worden beide vastgesteld op 1 september 2003.

2. Het in artikel 55, eerste lid, van het Kentekenreglement bedoelde tijdstip wordt voor wat betreft registratiebewijzen voor aanhangwagens die voor 1 september 2002 in het verkeer zijn gebracht, vastgesteld op het tijdstip dat voor de betrokken aanhangwagen een kentekenbewijs is afgegeven, doch uiterlijk op 1 september 2003 en voor andere aanhangwagens op 1 september 2002.”